

a színen szereplő színész adott esetben a színpad mely oldalán köteles eltávozni. Ezt az utasítást a rendező a rendelkezőpróbán (L. o.) mondja meg és a következő próbákon a színész már a szerint igazodik.

Eladott menyasszony. (Az) Vígopera. Szövegét írta: *Sabina* Károly. Zenéjét szerette: *Smetana* Frigyes. A derűs, mozartian könnyedségű opera 1866-ban került bemutatásra Prágában. Hozzánk csak 1893-ban került és szept. 21-én mutatta be először az Operaház, Nikisch Artur vezényletével. Hilgermann Laura, Ábrányiné, Wein Margit, Valent Vilma, Gábor Nelli, Szirovatka Károly, Dalnoki Béni, Váradai, Szendrői és Kiss voltak az együttes tagjai.

Az opera sokáig szerepelt a műsoron; 1913-ban reprint is rendeztek belőle Ábrányi Emil vezényletével, a főszerepekben Dömötör Ilona, Fodor Aranka, Bársony Dóra, Ambrus Etelka, Gábor József, Toronyi, Hegedüs, Mihályi, Ney és Kertész közreműködésével. Ebben a szereposztásban 1913. máj. 30-án került színre a darab az Operaházban.

A Városi Színház 1924. márc. 8-án felújította, amikor ugyancsak Ábrányi Emil vezényletével és dr. Dalnoki Viktor rendezésében csaknem teljesen új szereplőkkel második magyar bemutatóját érte meg »Az eladott menyasszony«.

Aquila-Adler Adelina: Mari, partnere Hans szerepében Somló József, Krusina: Pusztai Sándor volt. Katinka, a felesége Hajnal Elma, Ágnes Medveczky Bella énekelte. Kezelt Venczell Béla, Ugrit, a ripacsdirektort Sárossy Andor. Esmeraldát, a táncosnót Kőszeghy Teréz, Michat Ney Bernát, Vencelt Toronyi Gyula, Muffot pedig Gábor Ernő adta.

1925. okt. 25-én történt felújításon a vezetés ismét Ábrányi Emil karnagy és dr. Dalnoki Viktor rendező avatott, erős kezében volt. A vezető női szerepet is a Városi Színház kitűnő Marija, Aquila-Adler Adelina énekelte. Somló József is megtartotta ekkor a szerepét, valamint Medveczky Bella Ágnes, Sárossy Andor Ugrit és Kőszeghy Teréz Esmeralda partiját. Ujak voltak: Halmoz János Vencel szerepében, Pajor Ödön mint Kezal házasságközvetítő, Kisfaludy Melanie mint Ka-

tinka, Hajagos Károly mint Krusina, Vermes Jenő mint Micha és Pallós János mint Muff, az indusnak öltözött komédiás. (Prágában e dalművet 1925. dec. 9-én 900-ik előadásban hozták színre.)

Elbert Imre, zongoraművész, zene-költő, sz. 1868-ban, *Budapesten*, megh. 1897. aug. 30-án, u. o. Még alig volt 18 éves és már is kiváló sikerrel végezte be tanulmányait az Országos Zeneakadémián. Lisztnek egyik kedvelt tanítványa volt. A 80-as évek végén ugyanott tanársegéd lett. Munkája: »Tamora«, drámai opera 4 felv. Szövegét írta: *Várady* Antal. Bem. 1895. okt. 4-én az Operában. Második operájához, melyet nem fejezhetett be, Jókai »Immetullah« c. szövegét választotta.

Elbocsátás (jogi), 1. Színpadi jog.

Electra. (Lásd Elektra.)

Eléfizetés. Az előleg régi elnevezése a magyar színészvilágban. (Egy 1793. jan. 3-án kelt színészi kérvényből. A szó újszerű voltát jelzi az utána zárjelbe tett »Vorschuss« német szó. *Pest vármegye theatrális aktáiból.*)

Elejteni a szerepet, (színész-zsargon) a m. kudarcot vallani. Különösen arra értendő, ha a színész a megszokott lendületből kisiklik, egyszerre más tónusba csap át, vagy ha a felfogása eltérő a szerző intenciójától. A szót ismeri a *Divatcsarnok*, mely 1855. év II. kötet, 1420. oldal I. hasábján Jókai »Könyves Kálmán« c. drámájáról megjegyzi, hogy »Perzilá«-t *Bartháné* asszony egészen elejté...« (V. ö. Kiesett a szerepből.)

Elek község (Aradm.) az 1928—29-ik évben *Deák* Lőrinc színigazgató színikerületéhez tartozott.

Elek Piroska, (Zelenay Józsefné), színésznő, sz. 1906. okt. 12-én, *Debrecenben*. Színpályára lépett 1926. szept. havában.

Elektra, Sophokles egyik legkiválóbb tragédiája; első ízben Polus nevű görög színész játszotta Athénben. A Nemzeti Színházban *Csúky* Gergely fordításában 1890. dec. 30-án került előadásra. Sze-